TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

— Laillisen juhlapäivän takia lehden seuraava numero ilmestyy keskiviikkona.

Suomen työväenluokka ja sosialismin toteuttaminen

Oulussa ilmestyvä Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen lehti Pohjan Kansa kirjoittaa yllä-olevalla otsakkeella seuraavaa:

Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen puolueneuvoston vastaikään laatimat ja julkaisemat puolueohjelman ponnet ja päätökset näyttävät joka suhteessa täydellisesti vastaavan tarkotuksensa. Ne herättävät sekä ilon että raivon tunteita, ne osuivat sekä vastustajaan että ystävään, tosin molempiin aivan päinvastaisella tavalla.

Valkoinen Suomi nousi heti kuin yhteisestä komennuksesta takajaloilleen. Porvariston valtasi heti pelko ja tuska nähdessään, että Suomen työväki kaikista vaivoista ja vuosikausia kestäneestä mitä verisimmästä terrorista huolimatta tuntee, itsensä jo siksi voimistuneeksi, että se uskaltaa ja kykenee julkaista oman selvän, ytimekkään ja suorasanaisen, puhtaasti proletaarisen luokkataisteluohjelmansa, ohjelman, joka määrittelee sen sekä nykyisen että tulevan toiminnan suunnan ja puutteet. Ja tätä porvarillista sotahuutoa seurasi heti salatut ja ilkeät viittaukset hallitukselle ja valkokaartille ryhtyä pakkokeinoihin maan luokkatietoista työväenliikettä vastaan. Valkoinen yhteiskunta ei voi enää rauhallisena nähdä sitä, että Suomessa voimistuu ja kohoaa työväenliike, joka sekä henkiseltä luonteeltaan että pyrintöperältään on sitä laatua, että se vaatii sosialismin ehdotonta ja nopeata toteuttamista.

Kovin ontuvalla pohjalla lepää sittenkin valkoinen yhteiskunta. Kovin se on hermostunut ja pelkää jo sielläkin, missä ei vielä ole mitään pelättävääkään. Jokainen ja ennenkaikkea vastustaja voi huomata, että yhteiskunta joka pelkää aatteellista toimintaa, jonka ryhtiä joka askeleella täytyy poliisi- ja pakkotoimenpiteitten avulla ylläpitää ja johon joka toinen päivä täytyy puhaltaa henkeä, ettei se vaan sammuisi, sellainen yhteiskunta, jonka perustukset ovat noin heikot, sellainen yhteiskunta on todellisuudessa lakannut olemasta.

Minkä asian ja arvojen minkälaisten päämäärien ja kulttuurisaavutusten puolesta pyytää sitten valkoinen yhteiskunta viranomaisia olemaan varuillaan. Jollemme ota varteen kauniita sanoja, jotka ovat tarkotetut niitä idiootteja varten, jotka syvän sokeutensa vuoksi vielä luulevat, että porvarillinen maailma voi nykyään tuottaa ja kehittää jotain sellaista, joka on todellista ja jolla on arvoa, mutta joiden merkityksen tosielämä joka päivä jäävää, jää koko porvarillisen porun ytimeksi sama viheliäinen alastomuus, sama salattu ja kierrelty rosvous kuin ennenkin. Todellisuudessa on se sen yhteiskunnan ja sen luokkavallan turvaamiseksi, joka täten maahan pystytettiin muukalaisen aseellisen mahdin turvissa keväällä v. 1918. Sen vallan säilyttämisen vuoksi pitäisi Suomen työväenluokka jälleen ristiinnaulittaman, saman joka on tämän maan työväenluokalle tuot tanut kokonaisia kyynelmeriä, joka toteutui vasta senjälkeen, kun tämän maan työväestöstä oli vuodatettu kokonainen meri ihmisverta.

Sitä valkoista saastaa vastaan, joka vaan on oleva väliaikainen tulos siitä liitosta, jossa tietämättömyys ja petos, sivistynyt julmuus ja matalamielinen itsekkyys liitossa, sen, tunnustakaamme se suoraan, sen tahtoo Suomen sosialistinen työväki raivata tieltään, sillä on selvää,ettei tämän maan työväestö koskaan voi vapaaehtoisesti mukaantua siihen raskaaseen asemaan, jonka alaisena se edelleenkin elää. Tuntien asemansa kapitalistisissa yhteiskunnissa jo silloinkin joka suhteessa sietämättömäksi, jolloin sitä ei muu rasitus paina, kun se, että sen täytyy raskaan työnsä ohessa elättää laiskaa loisluokkaa, käy sen elämä kymmeninverroin raskaammaksi silloin, kun siltä kiskotaan muodossa tai toisessa, hyvällä tai pahalla suurin osa niistä suunnattomista menoista, joita riistäjäluokka tarvitsee silloin, kun se yhteiskunta on "erinomaisessa suojelustilassa". Ja Suomen porvaristo ei enää ollenkaan kiellä sitä, että sen hampaisiin saakka aseistettu tahto on oleva yhteiskunnan ylin ja ainoa laki. Sen ei tarvitse enää teeskennellä missään suhteessa, röyhkeästi ja aivan siekailematta selittää se, että työväenluokka sen rinnalla on vain toisarvoinen joukko, jonka elämä ja menestys riippuu yksinomaan siitä, onko siitä porvariluokalle hyötyä tai ei. Ja tälläiseksi on se hahmotellut sen tulevaisuudenkin.

Ollen tekemisissä tälläisen vastustajan kanssa, voi vain petturi ja porvariston palkattu renki suhtautua työväestön vakavaa vapauspyrkimystä kohtaan. sellaisella tavalla kuin Suomen sosialidemokraatia. Se on kaiken vanhan säilyttämistä ja tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen työväestön toiminnan, joka kantaa proletaarista luokkaleimaa, joka käsittää vapaan, selvän ja menestyksellisen työväen vapautuksen edellytykset. Ne vanhat keinot ja muodot, joilla työväenluokkaa pitkät vuosikymmenet talutettiin porvariston perässä ja joiden avulla sitä säännöllisesti petettiin, ja ne opit ja puheet, joilla pyrittiin himmentämään koko sosialistinen työväenliike, palvelemaan likaisia porvarillisia tarkoitusperiä, sama oppi ja samat tavat, jotka porvaristollekin käyvät täydestä, niissä on Suomen sosialidemokratian mukaan yhä edelleenkin Suomen työväestön turva ja tulevaisuus.

Mutta onneksi on nyt maailman meno toinen kun silloin, jolloin tuollaiset puheet kävivät täydestä. Suomen työväenluokka tuntee jo täysin vastustajansa, se tietää "minkälaisen vihollisen kanssa se on tekemisissä", ristäjäluokan päivä päivältä yhä ilmeisemmäksi käypä kykenemättömyys estää yhteiskunnallisen kurjuuden ja rappeutumisen levenemästä kaikkiin sen elimiin, sosialistisen elämänkatsomuksen syvät juuret laajojen proletaarikerrosten keskuudessa ja vihdoin noskelaisten politiikan täydellinen kykenemättömyys lieventää syvien rivien keskuudessa yhteiskunnallista kurjuutta, kaikki tämä takaa Suomen sosialistiselle työväenpuolueelle varman tulevaisuuden.

YLELLISYYTTÄ JA PUUTETTA

Yhdysvaltain hallituksen tilastojen mukaan erään miljoneerin sisääntulot v. 1918 oli 5,000,000 dollaria. Hallituksen sisääntuloverotuskomissioneri ei ilmottanut kuka tämä multimiljoonien sisääntuloilla varustettu henkilö on. koska laki kieltää ilmoittamasta näiden riistäjien nimiä yleisölle.

V. 1917 Yhdysvalloissa oli neljä yksityistä henkilöä, jotka maksoivat sisääntuloveroa yli 5,000,000 dollarin sisääntuloista, heidän yhteinen sisääntulonsa oli $57,000,000 eli noin $14,250,000 kunkin.

Sotavuosina kasasivat kaikissa kapitalistisissa maissa riistäjät suunnattomia rikkauksia koko ihmiskunnan hengen, veren ja sanomattoman kärsimyksen kustannuksilla. Tätä on jatkunut yhä sodankin jälkeen. Nämä mittaamattomat rikkaudet on kaikki riistetty työläisten töitten tuloksista, joihin on kohdistettu kaiken tieteen ja tekniikan avulla äärimmäisimmän suuri riisto. Työläisiä on ajettu tehtaissa, kaivoksissa ja kaikissa työpajoissa kun juhtia. Seurauksena on ollut työn nopeuden ja työn tuottavaisuuden suunnaton lisääntyminen ja kasvaminen. Sodan tyhjentämät suuret tavaramakasiinit ovat uudelleen täyttyneet kukkuroilleen ja ovat nyt vailla markkinoita, kansan ostokyvyn puutteessa, joka on kynitty puhtaammaksi kuin milloinkaan ennen.

Seurauksena siitä suunnattomasta liikatuotannosta mitä työläisten äärimmäinen riisto on taas luonut, on työläiset ajettu työpaikoistaan kaduille kuolemaan nälkään. Ja samalla aikaa kuin näitten suunnattomien rikkauksien luojat raahustavat nälässä ja kylmässä, vailla kaikkia elämäntarpeita itselleen ja perheilleen, rähmästelevät multimiljoneeririistäjät ylellisyydessä ja hekumassa. He matkustelevat ympäri maailmaa, etsien missä milloinkin olisi mukavin paikka porsastella ja hekumoida työläisten tuottamilla rikkauksilla. Näillä herroilla riistäjillä ei ole mitään paniikkia eikä puutetta. Heillä on sekä talvi- että kesäasuntoina upeat palatsit, monenmoiset autot, he pukevat itsensä silkkiin ja purppuraan ja vetelehtivät ylen syömisessä ja juomisessa.

Samalla aikaa on suurta ironiaa, että työläiset haluavat vain pelkästään lisää työtä, lisää raadantaa, vaikka kuten eräs radikaalinen puhuja äskettäin lausui eräässä työttömien kokouksessa sattuvasti, on suurta ivaa, että työläiset vaativat lisää työtä silloin, kun he ovat tehneet työtä niin paljon, että ovat nyt sen takia työttöminä.

Ne äärimmäisen räikeät vastakohdat, mitä kapitalistinen riistojärjestelmä synnyttää, ovat kuitenkin omiaan, lopultakin, avaamaan yhä suurempien työläisjoukkojen silmät huomaamaan, että on jo aika koittanut, jolloin työläisten on lakattava rukoilemasta, pyytämästä tai edes vaatimasta työtä, vaan jolloin on sen otettava kaikki luomansa rikkaudet ja niiden tuottamisvälineet haltuunsa ja pantava ylellisyydessä rypevät mäskimahaiset kapitalistit vähentämään ihrakerroksiaan. Annettava heille pikka ja elleivät he tottele, annettava heille oikeus pitää pieni terveellinen paastoaika, jonka jälkeen he kyllä tuntevat halun tehdä työtä.

Työväenluokka on jo kyllin kauan ollut ylellisyydessä rypevän laiskuri- ja loiseläjäluokan komennettavana ja elättänyt sitä. Jo on aika tuottajien ottaa itse komento käsiinsä. — Vap.

MITEN VALTIO SYNTYY

Ihmiskunnan kehitys jaetaan kolmeen ajanjaksoon; metsäläis, raakalais ja sivistyskauteen. Metsäläiskausi käsittää ihmiskunnan varhaisimman kehitysjakson. Tällä aikakaudella olivat ihmiset suoranaisessa luonnonorjuudessa. Ihmisten keskinäisistä suhteista tuskin voi paljon vielä puhua. He elivät satunnaisten kohtalojen alaisina. Ravinnonsaanti oli kokonaan luonnonsuhteista riippuvainen. Teknikan kehitys edistyi perin hitaasti. Vuosituhansien vieriessä toistensa sivu, saattoi tuskin nähdä paljoakaan muutoksia tapahtuneen.

Kun luonnollinen lisääntyminen ihmisten keskuudessa kuitenkin tapahtui, oli ihminen pakoitettu ponnistelemaan yhä enemmän. Alituiseen toistuvat luonnon eri seikat saivat ihmisen ymmärtämään uusia ilmiöitä. Hyväkseen käyttäen tälläisiä satunnaisia seikkoja, ihminen oppi vakiinnuttamaan ravinnon hankinnan yhä varmemmaksi. Tästä oli seurauksena ihmisten keskinäisten suhteiden muuttuminen. Työnjakoa jo havaitaan alkeellisessa muodossa tietysi miehen ja naisen välillä. Yksinkertainen järjestely riitti tyydyttämään suvun asioita. Yhteisen sopimuksen perusteella kaikki toimivat. Yhteisesti tuotettiin ja yhteisesti kulutettiin, kukaan ei ollut toistaan parempi, eikä kukaan huonompi. Yhdenvertaisuus vallitsi kaikessa suhteessa, kuten sukukunnilla on luonnollistakin.

Raakalaiskaudella huomaamme tulen, saven, pronsin ja raudan ihmisten palveluksessa. Karjanhoito ja maanviljelys tulevat yleisemmin käytäntöön. Tästä seuraa yhteiskuntaolojen muuttuminen. Tarvitaan johtoa, järjestelyä ja enemmän toimintaa. Tapahtuu taasen työnjako järjestävän ja toimeenpanevan työn välillä. Järjestävää työtä alkaa suvun tai heimon päällikkö toimeenpanna. Hän saa siitä perinnöllisen ammatin senjälkeen kun yksityisavioliittojärjestelmä tulee käytäntöön suku tai heimojärjestelmässä. Yhteiskunnalliset suhteet ihmisten ja ihmisten välillä moninaistuvat. Syntyy erimielisyyksiä, jotka pukeutuvat ilmi sodan tai taistelun muodossa. Heikommat taistelussa häviävät, sehän on luonnon yleinen laki. (Heidät ryöstetään, tehdään orjiksi — riippuen kokonaan voittajan tahdosta.) Kun voittaja palaa sodasta, on hänellä kaikenlaista sotasaalista. Syntyy nyt yksityistä omaisuutta ja valtaa. Tätä kun jatkuu, niin ihmisten suhteet ja yksityisomaisuuden turvaaminen täytyy järjestää uusiin muotoihin. Vanhat perinnäistavat eivät nyt enään riitä. Yksityisomistusoikeus tarvitsee suojaa sekä toimenpiteitä uuden omaisuuden saavuttamiseksi. Silloin syntyy valtio, suojaksi vallassaolevien ryöstäjien toimenpiteille.

Jussi Mattila.

(Ylläoleva kirjotus on Astorian luentokurssien oppilaan harjotustunnilla kokoon panema.)

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisessä tule tapahtumaan!

Unkarin onnettoman köyhälistön puolesta

Suomen Ammattijärjestön toimikunta Helsingissä on tammik. 21 p:nä tänä vuonna laatinut seuraavan julistuksen:

Hurjalla vimmalla ovat imperialistiset suurvallat vuosikaudet tuhonneet miljoonia henkiä yksityisten voitonhimon alttarille. Kuuden vuoden aikana kokosivat hekaiken saatavissa olevan ihmisvoiman ja käyttivät kaiken inhimillisen neron hävittääkseen vuosisatain työn. Vielä ei ole tauonnut maailmansodan myrsky, sillä voitettu on, mutta ei voittajaa.

Valheet, joilla maailman köyhälistön silmät peitettiin, silloin kuin heidät murhakentille vietiin, alkavat häipyä, ja totuus kaikessa kaameudessaan paljastua. Tämä totuus puhuu sellaista kieltä, että maailman kapitalistit pitävät kuolemaa parempana kuin tunnustaa tehdyt työt. He tiesivät maailmansotaa alottaessaan, että panokset olivat suuret, mutta uskoivat, että mahdollinen voitto olisi ainakin panosten veroinen. Tässä he pettyivät, sillä näyttämölle astui uusi voima, ja tämä oli työ, joka nyt vaatii haltuunsa huijarien anastaman vallan määrätä kansojen kohtaloita. Tämä kamppailu on alkanut, ja sen loppua ei näy. Petojen vimmalla ja tavalla puolustavat kapitalistiluokat asemaansa, ja siellä, missä hetkellinen voitto tilaisuutta suo, murhaavat he vimmoissaan sokeasti tietäen, että tuo nouseva voima on oleva heidän tuomarinsa ja pyövelinsä.

Venäjän aroilla on työ voittanut. Kuin sakaalit kiertävät entiset valtiaat ympäri Venäjän rajoja hakien paikkaa, mihin hampaansa iskisivät. Mutta se käsi, mikä ennen takoi terästä niiden herrojen verileikkejä varten, takoo nyt panssaria Venäjän Työmiehen Neuvostotasavallan suojaksi.

Siellä missä taantumus on voittajana kulkenut, kuten Suomessa, Virossa ja Unkarissa y. m., ovat sen jäljet Attilan jälkiä. Mutta onnettomin kaikista on ollut Unkarin kohtalo. Pari vuotta on ollut tämä maa kauhujen maana. Hirvittävät ovat sieltä saapuneet sanomat. Suuri osa työväkeä ja sen luottamusmiehiä ovat murhatut. Vankilat ovat työläisiä täynnä. Työväenjärjestöt ovat hajalla. Ja se pieni ylimysrosvojoukko, jolle nyt on valta keskitetty, murhauttaa kätyreillään maansa työväenmiehiä ympäri maata, vieläpä oman maansa rajojen ulkopuolellakin.

Toverit! Unkarin köyhälistön hätähuuto kuuluu jatkuvasti kaikkiin maihin. Nuo maailmansodassa silvotut toverit saavat nyt porvaristoltaan "sankarinpalkan". Horthyn hallitus jakelee kuolemantuomioita työväen jaloimmille miehille. Viimeksi on langetettu kuolemantuomioita Unkarin kansankomissarioille. Hirmutöiden lukumäärä kasvaa rinnan päivien kanssa. Mutta mykkänä seisoo ympärillä "sivistynyt" maailma ja hykertää käsiään, sillä heidän janoansa ei sammuta enään kulta, vaan veri.

Toverit! Kaikkialla, kaikissa maissa nousevat työläisjoukot mielenosoitukseen Unkarin hirmuvaltaa vastaan. Mailman proletariaatin voimasta riippuu voidaanko estää jatkuva murhaaminen. Varmaa kuitenkin on, että maailman köyhälistö on voimallaan murskaava Unkarinkin kapitalismin hyisen pään.

Suomen Ammattijärjestö, edustaen koko Suomen ammatillisesti järjestynyttä työväestöä, esiintuo syvimmän inhon ja katkeruutensa Unkarin nykyisille vallassaolijoille, sen veritekojen ja julmuuksien vuoksi, sammalla ollen varma siitä, että ne kulinkellot, jotka nyt porvarilliselle yhteiskunnalle soivat, ennustavat Unkarin ja koko maailman proletarian huomenta.

San Francisco, Calif.

S. s. osaston työkokouksista ei ole ollut mitään raporttia Toveri-lehdessä noin kuukauden päiviin. En luule olevan väärin, vaikka vähän kokouksistakin kirjoittaa.

Tammikuun 27 p. oli osastolla virallinen työkokous, jossa keskustelun alaisena oli San Franciscon s. s. osaston suhtautuminen Amerikan Sosialistipuolueeseen. Keskusvirastolta oli tullut kirje, jossa selostettiin Sosialistipuolueen sisäistä tilannetta sekä kehoitettiin osastoa ilmoittamaan mitkä laisen kannan se ottaa Sosialistipuolueeseen nähden. Friscon s. s. osasto jo edustajakokoukselle alustuksia laadittaessa päätti yhtyä Brooklynin osaston tekemään alustukseen, jossa nimen omaan julistauduttiin eroon Sosialistipuolueesta, jos ei se hyväksy Kolmatta Kansainvälistä. Keskusvirastolta tulleen kirjeen johdosta käytettiin kuitenkin useita puheenvuoroja, joista kävi selville Sosialistipuolueen mädännäisyys. Havaittiin se nykyaikaisille työväenluokkataistelijoille kelpaamattomaksi. Lopussa päätettiin kokouksessa yksimielisesti erota Sosialistipuolueesta. — S. S. Järjestöltä oli saapunut ylimääräisiä agitatsioniveromerkkiä 100 kpl. eli 50 dollarin edestä. Nämä päätettiin maksaa osaston kassasta ja periä siitä myöhemmin jäseniltä takaisin. Osaston leima päätettiin myös laittaa uuteen asuun. Tehtävä jätettiin johtokunnan huolehdittavaksi. Vielä oli keskusteltavana muutamia pikku asioita, mutta ne ovat vähemmän tärkeitä ja koskevat ainoastaan osaston sisäistä toimintaa.

Viimeisessä osaston työkokouksessa, joka oli helmik. 10 p., keskusteltiin seuraavista asioista: — Kirjeitä oli saapunut S. S. Järjestöltä, joissa nimitettiin osastot, jotka ovat päättäneet edelleen kuulua Sosialistipuolueeseen. Samalla oli myös luettelo osastoista, jotka ovat päättäneet erota puolueesta ja yhtyä S. S. Järjestöön. Myös kehoitettiin kirjeissä toivereita ja osastoja ryhtymään voimakkaaseen agitatsionityöhön. — Sudbury, Ont. talonrakennusrahastoa varten oli osastolle tullut kirje ja pari keräyslistaa. Kirjeessä pyydettiin osastoa ostamaan osuuksia mainittuun rakennusyhdistykseen. Osasto katsoi ei voivansa lunastaa osuuksia ainakaan nykyhetkellä. Keräyslistat päätettiin kuitenkin ottaa huomioon ja toveri S. Wiirre lupautui tekemään parhaansa asian auttamiseksi. Laskuja, joita oli tullut Toverin liikkeestä annettiin rahastonhoitajalle, tov. M. Kivelle ja kirjallisuuskomitean

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

SUOMALAISTEN TOIMINTA VENÄJÄLLÄ

(Jatkoa)

Kapitalististen maitten kasvavan taloudellisen rappiotilan ohella ilmenee imperialismin piirissä sisäisiä ristiriitoja ja hajaamisilmiöitä muullakin tavalla. Semmoisia ovat esim. eri valtioitten sisällä löytyväin kansallisuuksien kahnaukset toisiansa vastaan sekä valtioittenväliset hankaukset. Imperialistisessa rosvosodassa voittanut valtioryhmä piirsi, kuten tunnettua, uuden maailmankartan. Se muodosti joukon uusia valtioita erottelemalla ja yhdistelemällä eri ryhmiä toisiinsa. Tällä tähdättiin tarkotukseen muodostaa valtioyhtymiä, joita voittanut imperialismi voisi käyttää omien tarkoitusperiensä hyväksi. Tässä järjestelmässä on eräänä piirteenä tuoda välivyöhyke kapitalistisen Europan ja sosialistisen Neuvosto-Venäjän välille, lohkomalla eri valtioista osia kansallisuusvaltioitten muodostamisen varjolla. Kukin vyöhykkeen osa oli saatettava ententen läheisimmän valvonnan alaisuuteen. Täten on kuitenkin saatu uusia toisiansa vastaan taistelevia valtioita ja mitä uusiin valtioihin tulee, uusia toisiaan vastaan taistelevia puolueita entistä runsaammin. Tyypillinen sellainen on esim. Etelä-Slaavia, missä m. m. Kroatia on muusta valtioryhmästä irrallisena osana muodostunut varsinaiseksi temmellyksen paikaksi. Suomikin on joutunut keskipakoisten voimain vaikutuksen alaiseksi. Ahvenanmaan kysymys — maailman mittakaavassa kyllä pikkuseikkana — merkitsee kuitenkin Suomen valkoiselle valtiolle erästä tärkeätä suurkysymystä. Se merkitsee käytännössä sitä, että Suomen kapitalistivaltio alkaa repeytyä. Tuskin on luultavaa, että "kansain liitto" ratkaisee kysymyksen Suomen kansallisen pääoman toiveitten mukaan, kukaties ei Ruotsinkaan välittömimpäin halujen mukaan, vaan pikemmin tyydyttää välittömästi ententeimperialistien tarpeet s.o. turvaa sille asemapaikan Itämeren suuhun, jota voitaisiin käyttää ententen sotilaallisiin ja valtiollisiin vehkeilyihin Itämeren maissa.

Nämä ilmiöt Europan eri valtioitten piirissä merkitsevät uusien imperialististen sotien uhkaa. Vaikka vastikään on päästy hirvittävimmästä imperialistisesta sodasta, niin edessämme nousee uuden imperialistisen maailmansodan haamu. Imperialistinen sota päättyi ententeimperialismin voitolla. Mutta heti kohta sen omassa keskuudessa alkoi rakoileminen. Nyt jo näemme niistä muodostuneen kaksi kolmekin toisiaan vastaan kahnailevaa ryhmitystä. Toisella puolella on Amerika; toisaalla näemme Japanin ja kolmannen ryhmän muodostaa Englannin johtamana vararikkoinen Europa. Näyttää pikemmin käyvän niin, että tulevassa imperialistisessa sodassa pääosan näyttelevät Japani ja Pohjois-Amerikan Yhdysvallat. Europan valtioitten ratkaistavaksi jää, astuuko se Japanin, vaiko Amerikan puolelle. Varoituksena lähenevästä uudesta rosvosodasta on parhaillaan Amerikassa, Japanissa ja Europan eri valtioissa käynnissä oleva tavaton varustautumiskiihko. Amerikan meriministeri vaatii menoeriä 88 uuden sotalaivan rakentamiseksi. Parhaillaan on siellä rakenteilla 8 suurikokoista panssarilaivaa ja 6 panssariristeilijaa. Japanissa on jotenkin sama määrä valmisteilla. Englantilaiset erikoistuntijat ja teknikot tutkivat, kumpi on hyödyllisempää vastaisessa suurkampailussa, vedenalaisten vaiko lentokoneitten käyttö. Toisten mielestä ovat Amerikan ja Japanin laivaston isontamissuunnitelmat suurten panssarilaivain muodossa vääriä, koska viime sodan ratkaisivat vedenalaiset alukset. Toisten mielestä taas asiat ratkaistaan valtavalla Tyynellä merellä eikä vedenalaisille suotuisissa salmipaikoissa. Tämän vuoksi jää lentokoneille ja niitä varten nopeakulkuisille pansarilaivoille, jotka siirtyvät nopeasti valtameren äärestä toiseen, etusija. — Japani puolestaan julistaa, että sen asuma-alue on liian ahdas. Japanilainen lehdistö "todistelee", että 64-miljoonaiselle väestölle, joka lisääntyy vuosittain 800 tuhannella hengellä, Japanin saaristo kaipaa lisäalueita, jolle liika-asutus voisi siirtyä. Japanilaiset kirjoittelevat, ettei kannata Europaan tämän rappeutuneisuuden vuoksi mennä; Afrikan ilmanala on huonoa; Aasia on vähän viljeltyä. Ja kun Amerikassa ovat kaikki vastaavat edut, niin on sen kuuluttava keltaiselle rodulle. Keskellä tätä hankausta ja varustautumista ilmestyy taivaalle pieni pilvi, joka järkyttää ei ainoastaan Europan tasapainoa, vaan myöskin nostattaa intohimot korkeimmilleen Japanissa ja Amerikassa. Myrskyn synnyttäjänä on Neuvosto-Venäjän Vanderlipille myöntämä Kamtshatkaa koskeva toimilupalappu, jolla samalla tulisi Amerikalle varatuksi tukikohta Japanin seläntaakse. Vanderlipin konsessioonilupa merkitsee sitä, että taistelu Amerikan ja Japanin pääoman välillä käy yhä terävämmäksi ja kärjistyneemmäksi lähentämällä sitä hetkeä, jolloin yhteentörmäys täytyy syntyä, ellei sitä ennen astu näyttämölle voima, joka tekee sen mahdottomaksi. Tämä mahti on Japanin ja Amerikan proletariaatti siihen yhdistyneen Europan proletariaatin kanssa.

Proletariaatti näyttelee kansainvälisellä näyttämöllä jo sangen huomattavaa osaa. Taloudellisesta sekasorrosta aiheutuva tyytymättömyys on kasvamassa kaikkialla työväen joukoissa, niin hyvin Europassa kuin Amerikassakin. Merkkinä tästä on yllämainittu Lontoon työttömäin asettuminen valtaamiinsa kuntain rakennuksiin valtiovallan pitäjän rohkenematta niitä väkivallan avulla sieltä karkoittaa. Kasvavan työttömyyshädän rinnakkaisilmiönä on kaikkialla ympäri maailmaa havaittavissa levottomien työläisjoukkojen suurempia tai vähempiä yhteentörmäyksiä vallassa olijain kanssa. Espanjassa työttömät naiset ja lapset kokoontuvat leipäpuotien edustoille väkivalloin nälkäänsä tyydyttääkseen. Saksassa on valtava rautatieläistenlakko uhkaamassa, ellei hallitus tyydytä esitettyjä vaatimuksia. Työttömien avustamiseen myönnetty viiden miljaardin Saksanmarkan määrä elintarpeitten kalleuden vuoksi on ymmärrettävästi mitätön avustus toista miljoonaa henkeä käsittävien työttömäin joukoille. Kun Unkarissa valkoinen upseerikamarilla ja lahtariklikki pyrkii kuristamaan ei ainoastaan työläisiä ja talonpoikia, vaan myöskin hallitusherroja, sekä parlamenttia, niin puhkeilee siellä alituiseen työläisten ja talonpoikain kapinoita. Itävallassa ovat levottomuudet yleisiä. Pääkaupungissa. Wienissä on puutteen vaikutuksesta kuolleisuuden lukumäärä 15 tuhatta henkeä suurempi syntyneisiin verraten. Asia tätä menoa jatkuen on Wienin kaupungin johtavain vakuutusten mukaan miljoonakaupungin kohtalo ratkaistu sellaiseksi, että kahden sukupolven aikana on maailmankaupunki kokonaan sukupuuttoon tuomittu Turhaan Itävalta kerjää leipää ja vaatetus-apua itsessään köyhältä Europalta. Samallaista on kaikkialla muuallakin.

Proletaarisissa ja puoliproletaarisissa kerroksissa vaistomaiset liikehtimiset tähtäävät paremman elämän saavuttamiseen. Mutta samalla, kun tapahtuu tällainen proletaaristen massojen kumouksellinen vyöryntä, käy proletariaatin etujoukon järjestyminen, sen tietoisimman osan eteneminen ja kehitys ilahduttavassa määrässä eteenpäin. Kommunistinen Internationale on suorittanut suuremmoisen proletaaristen etujoukkojen tietoisimpien ainesten järjestämistyön. Tämä järjestäytyminen jatkuu päivä päivältä pitemmälle. Äskettäin on Sveitsin sosialidemokraattinen puolue päättänyt yhtyä Kolmanteen Internationaleen. Sen vähäinen vähemmistö on muodostunut erilliseksi noskelaiseksi puolueeksi. (Päätös sittemmin purettu.) Ranskassa sosialistinen puolue viimeisten lehtitietojen mukaan on kolminkertaisella äänten enemmistöllä yhtynyt Kommunistiseen Internationaleen. Saksassa muutama viikko sitten tapahtui valtava pesäero riippumattomassa sosialistisessa puolueessa. Sen miljoonasta jäsenestä kuuluu täten 700 tuhatta Kommunistiseen Internationaleen. maailman proletariaatin etujoukkoon. Itse Englannissakin, taantumuksen ja työväenliikkeen nurkkakuntaisuuden, trade-unionistien maassa, jossa vallankumouksellinen sosialistinen ajattelu ja valistus ei tähän asti ole saanut sellaista sijaa, kuin Europan mantereella, alkavat proletaariset voimat järjestyä valtiollisesti rynnätäkseen voimakkaana eteenpäin. Kaikkialla tapahtuu joukkojen jakaantuminen vallankumouksellisiin ja vastankumouksellisten johtajain talutusnuorassa kulkeviin opportunisteihin. Edellisten voitolle pääsy Kommunistisen Internationalen johdolla merkitsee maailmanvallankumouksen voittokulkua kommunistista yhteiskuntaa kohden.

On luonnollista, että tällaisessa proletaaristen voimien siirtymisessä porvaristo näkee räjähdysvaaran lähenemisen, jolloin kapitalistiset valtiot panevat kaikki voimavälineensä, valtiollisen sortokoneensa toimimaan pysähdyttääkseen proletaarisen vallankumouksen etenemisen. Sentähden kaikissa kapitalistisissa maissa vallankumouksellisten työläisten vaino kasvaa, porvariston diktatuuri kiristyy niinhyvin vanhoissa sivistysmaissa, kuin uusissakin valtioissa. Kommunistista agitatsionia ja vallankumouksellisten ahkeraa toimintaa pelkäävät kapitalistit kuin kuolemaansa. Ranskassa kokoontuvaan sos. puolueen kongressiin haki saksalainen toveritar Klara Zetkin Ranskan hallitukselta matkustuslupaa. Peläten samallaisia tuloksia kuin Sinovjevin selventävillä vaikutteilla oli Saksan riippumattomiin Hallen puoluekokouksessa, kielsi Ranskan hallitus, jonka yhtenä päämiehenä on entinen sosialisti Millerand, jyrkästi tämän käynnin. Tästä huolimatta ilmestyi Klara Zetkin kongressin puhujalavalle loistavasti kehoittaen puoluetta astumaan Kommunistisen Internationalen riveihin, ajamaan vanhat johtajansa pois, toteuttamaan työtätekeväin vallankumouksellisen diktatuurin. Tämän jälkeen hän katosi yhtä nopeasti kuin tulikin. Ranskan porvarilehdistö jäi vain harkitsemaan, tuliko tuo saksalainen kommunistitoveritar ranskalaisen vartiosotilaan suopeamielisellä myötävaikutuksella, vaiko saksalaisella laivalla, jolla ovat kommunistiset merimiehet. Kaikista kapitalistien vastuksista huolimatta on vallankumouksellinen liike kehittymässä proletaarijoukkojen asettuessa Kommunistisen Internationalen puolelle. Voimme sanoa, että kansainvälinen vallankumous Kommunistisen Internationalen johdolla on heikontanut porvarilliset valtiot kuoleman omiksi. Mutta ei kuitenkaan vielä niin romahdukseen asti, ettevät ne vielä pystyisi jatkuvaan varusteluun ja vastarintaan. Tuntuu siltä, vallankumousta ja vastakumousta katsellessa, porvariston ja proletariaatin taisteluvoimia toisiinsa verrattessa, että on syntynyt tilanne, jossa ylivoima tällä hetkellä ei ole kummankaan puolella ratkaisevasti; on tasapainon tila, jossa vallankumous ei ole niin voimakas, että pystyisi murtamaan kuoren, eikä myöskään vastakumous niin vahva, että se pystyisi nujertamaan nousevaa proletariaattia. Mutta tämä tasapainotila ei merkitse sitä, ettei kansainvälinen vallankumous lopulta suoriutuisi voittajana, vaan päinvastoin: Kansainvälinen vallankumous on paisunut jo niin vahvaksi, että imperialismi ei siitä saa urakkaa. Sosialipetturit hykertelevät käsiään saadessään tietoonsa työläisten toverien rehellisiä tilastoja ja tietoja, ettei täällä kommunistinen yhteiskunta vielä ole toteutunut, vaan että puute, nälkä y. m. s. mikä kapitalismista meille perintönä tuli, valiltsee suuressa määrin. He riemuitsevat, ettei vallankumouksesta muka mitään tulekaan pitkiin aikoihin ja alkavat taas hiljaisen ravinsa muka sosialismia kohti. Mutta vallankumouksellinen köyhälistö koko maailmassa käsittää, että tuollainen puhe on pötyä ja petosta. Sillä vastakumous ei ole pystynyt nujertamaan Neuvosto-Venäjää. Porvarillisten valtioitten täytyy siitää Vieläjän neuvostovaltaa, jossa valtava rakennustoiminta kommunistisen yhteiskunnan luomiseksi on käynnissä. Tämä todistaa samalla, että imperialismin ruumiiseen on iskettu syvä, joka päivä verta vuotava haava, mihin sen lopullisesti on menehdyttävä.

Jatk.